

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 22.09.1966, sp. zn. 9 Tz 41/66, ECLI:CZ:NS:1966:9.TZ.41.1966.1

Číslo: 8/1967

Právní věta: I. K podmienkam uvedeným v ustanovení § 24 tr. zák. o upuštění od potrestania. II. Ak upustí súd od potrestania obvineného, nesmie tomu istému obvinenému tým istým rozhodnutím súčasne uložiť akýkoľvek trest.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 22.09.1966

Spisová značka: 9 Tz 41/66

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Upuštění od potrestání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 24

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkom Okresného súdu v R. bol obvinený uznaný vinným trestným činom nedovolenej výroby liehu podľa § 194 a) ods. 2 tr. zák. a súd vyslovil, že podľa § 24 ods. 1 písm. a) tr. zák. upúšťa od potrestania. Napriek tomu ale obžalovanému uložil podľa § 55 ods. 1 písm. a) tr. zák. trest prepadnutia veci, a to hliníkovej konvy s vrchnákom a plechového hrnca s medenou rúrkou.

Na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu zrušil Najvyšší súd rozsudok okresného súdu vo výroku o upuštění od potrestania a výroku o prepadnutí veci a okresnému súdu prikázal, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

K porušeniu zákona došlo v ustanovení § 24 ods. 1 písm. a) tr. zák.

Upustenie od potrestania znamená, že u obvineného nedošlo k uloženiu trestu preto, lebo stupeň nebezpečnosti spáchaného trestného činu pre spoločnosť a osoba obvineného zaručujú, že účel trestu bol dosiahnutý už prejednaním veci pred súdom. V súdenom prípade ale okresný súd napriek tomu, že vyslovil upustenie od potrestania, uložil obvinenému, ktorého uznal vinným, trest propadnutia veci.

Uvedené dva výroky vedľa seba v jednom rozsudku nemôžu obstáť, lebo ak súd upustil od

potrestania, nemohol v tom istom rozsudku, tomu istému obžalovanému uložiť trest. Preto treba v súdenom prípade skúmať, ktorý z dvoch vzájomne sa vylučujúcich výrokov je vzhľadom na stupeň nebezpečnosti spáchaného trestného činu pre spoločnosť a na osobu obžalovaného správny a zákonný.

Pri skúmaní podmienok treba prihliadnuť na tú dôležitú okolnosť, že obvinený spáchal trestný čin v mieste spáchania a na okolí veľmi rozšírený, proti ktorému trestnému činu sa vedie nielen stíhanie zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ale aj uvedomovacia kampaň zo strany spoločenských organizácií a v rámci protialkoholického boja. Obvinený nielen prechovával zariadenie na pálenie liehu, ale toto na vypálenie liehu aj použil a potom znova ďalej uchovával, aby mohol v budúcnosti vypáliť lieh. Ukazuje to preto na taký stupeň nebezpečnosti tohto činu, ktorý nemožno považovať za menší a na také povahové vlastnosti odsúdeného, ktoré ukazujú nato, že na jeho nápravu, aby v budúcnosti nepálil nedovoleným spôsobom lieh a neprechovával za tým účelom u seba pre ten účel zariadenie, nepostačí len pôsobenie prejednaním veci, ale treba uložiť primeraný trest, ktorým môže byť aj prepadnutie zariadenia na pálenie liehu.

Do akej miery by bolo možné však riešiť postih páchatela iba týmto trestom, musí znova uvážiť okresný súd v rámci prejednanja veci v rozsahu zrušenia. Najvyšší súd po zistenom porušení zákona považoval totiž za nutné v súlade s návrhom predsedu Najvyššieho súdu po zistení, že sú dodržané lehoty uvedené v ustanovení § 272 tr. por. zrušiť v napadnutom rozsudku výrok jednak o upustení od potrestania, ako aj výrok o treste prepadnutia veci, aby mal okresný súd možnosť pri novom uvážení voliť taký druh trestu, ktorý by odpovedal všetkým hľadiskám účelu trestu a nebo pritom obmedzovaný žiadnym dosiaľ uskutočneným opatrením, pokiaľ uplatneným trestom.